

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti vyžiadanej osobe **P. O.**, v konaní podľa európskeho zatýkacieho rozkazu v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. apríla 2008 v Bratislave sťažnosť krajského prokurátora v Bratislave proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. marca 2008, sp. zn. 2 Ntc 1/08 a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť krajského prokurátora **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave podaním z 27. februára 2008 Krajskému súdu v Bratislave navrhla aby:

1/ podľa § 21 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, vydaného Krajským súdom v Korneuburgu, Rakúska republika z 26. novembra 2007, sp. zn. 421 UR 2707 P pre spáchanie jedného trestného činu kvalifikovaného ako zločin prevádzachstva podľa § 114 ods. 2, ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Cudzineckého zákona Rakúskej republiky a zločin kriminálnej organizácie podľa § 278a Trestného zákona Rakúskej republiky na tom skutkovom základe, že

P. O. je na základné oznámenia Hraničnej policajnej inšpekcie k sp. un. B 1/2435/2007 nutne podozrivý, že ako člen kriminálnej organizácie opakovane podporoval protiprávny vstup cudzincov do Spolkového štátu Európskej únie za odmenu s cieľom priebežne si obstarávať príjmy. Mal sa zúčastňovať v rámci

prevádzateľskej organizácie na prevádzaní dvoch pakistanských občanov dňa 06. marca 2007 v B. D. A. a to cez R. do T.,

2/ podľa § 21 ods. 1, ods. 4 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 písm. h/ citovaného zákona rozhodol o odmietnutí vykonania toho istého európskeho zatýkacieho rozkazu pre trestné činy kvalifikované ako zločin prevádzateľstva podľa § 114 ods. 2, ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Cudzineckého zákona Rakúskej republiky, zločin zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 302, § 15, § 12 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a zločin kriminálnej organizácie podľa § 278a Trestného zákona Rakúskej republiky na tom skutkovom základe, že

P. O. je na základe oznámenia Hraničnej policajnej inšpekcie k sp. un. B 1/2435/2007 nutne podozrivý, že ako člen kriminálnej organizácie opakovane podporoval protiprávny vstup cudzincov do Spolkového štátu Európskej únie za odmenu s cieľom priebežne si obstarávať príjmy. Mal sa zúčastňovať v rámci prevádzateľskej organizácie na prevádzaní 4 pakistanských občanov dňa 23. marca 2007 v H. ako aj na prevádzaní 8 cudzincov pakistanského, indického a afganského pôvodu dňa 13. júla 2007 v B. F. B. a to cez R. do T.

P. O. mal dňa 13. apríla 2007 v P. jednému rakúskemu policajtovi predložiť návrh, aby sa za príslušnú odmenu zúčastňoval na prevádzaní.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 20. marca 2008, sp. zn. 2 Ntc 1/08 na verejnom zasadnutí podľa § 21 ods. 4 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze s poukazom na § 14 ods. 1 písm. d/, písm. e/, písm. f/, písm. h/ a písm. i/ citovaného zákona rozhodol, že sa nevykoná európsky zatýkací rozkaz, vydaný sudcom Mgr. Martinom Bodnerom z Krajského súdu Korneuburg, Rakúska republika z 26. novembra 2007, sp. zn. 421 Ur 27/07-p na zadržaného P. O., nar. X., trvale bytom B., Ž. U. X., pre zločiny kriminálnej organizácie podľa § 278a Trestného zákonníka Rakúskej republiky, zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 302, § 15, § 12 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a prevádzateľstva podľa § 114 ods. 2, ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Cudzineckého zákona.

Zároveň príkazom z 20. marca 2008, sp. zn. 2 Ntc 1/08 krajský súd nariadil prepustenie P. O. z väzby na slobodu.

Proti uzneseniu krajského súdu o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu podal v zákonnej lehote (po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí) sťažnosť krajský prokurátor. Podľa písomného odôvodnenia sťažnosti tento opravných prostriedok smeruje aj proti rozhodnutiu o prepustení P. O. z väzby, ktoré rozhodnutie nebolo síce urobené na verejnom zasadnutí, ovšem v zmysle § 17 ods. 4 písm. c/ zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze je obligatónym dôsledkom rozhodnutia o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu.

Sťažovateľ označil rozhodnutie prvostupňového súdu za zmätočné, lebo predložený originál európskeho zatýkacieho rozkazu z 26. novembra 2007, sp. zn. 421 Ur 27/07 spolu so súvisiacim materiálom Krajského súdu v Korneuburgu obsahoval všetky náležitosti potrebné pre posúdenie veci vrátane popisu skutkov. Skutky vymedzené v európskom zatýkacom rozkaze boli označené podľa § 4 ods. 8, bod 1, 13 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze, t.j. bol daný obligatónny dôvod vykonania bez skúmania obojstrannej trestnosti skutku, a preto nemohol byť aplikovaný § 14 ods. 1 písm. d/ zákona o Európskom zatýkacom rozkaze.

Taktiež sa nemohli uplatniť ani dôvody odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 ods. 1 písm. e/ a písm. f/ citovaného zákona, lebo na území Slovenskej republiky nie je vo vzťahu k P. O. vedené trestné stíhanie pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz. Dôvod odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 ods. 1 písm. h/ zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov sa mohol vzťahovať len ku skutku v bode 2/ podaného návrhu vzhľadom k vyjadreniu rakúskej strany, že nemožno vylúčiť miesto spáchania skutkov čiastočne alebo celkom na území Slovenskej republiky.

Z uvedených dôvodov krajský prokurátor navrhol, aby vo veci rozhodol najvyšší súd v intenciách podaného návrhu z 27. februára 2008, teda že v časti 1/ sa európsky zatýkací rozkaz vykoná a v časti 2/ sa jeho vykonanie odmieta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v predmetnej veci nemôže splniť prieskumnú povinnosť podľa § 192 ods. 1 Tr. por. a následne rozhodnúť podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov, lebo sťažnosť bola podaná proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustná.

Podľa § 21 ods. 6 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze je sťažnosť prokurátora a vyžiadanej osoby prípustná len proti rozhodnutiu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, nie však proti rozhodnutiu podľa § 21 ods. 4 citovaného zákona, že sa európsky zatýkací rozkaz nevykoná (pozri aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. júna 2006, sp. zn. 3 To 66/2006 uverejnené pod č. 20/2007 Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky).

Pokiaľ krajský súd v posudzovanej veci rozhodol o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu ako celku musel, ako to bolo uvedené už na inom mieste v tomto uznesení rozhodnúť prostredníctvom predsedu senátu podľa § 17 ods. 4 písm. c/ zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov o prepustení vyžiadaného P. O. z väzby na slobodu.

Nemožnosť zmeny rozhodnutia o nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu zároveň vylučuje prípustnosť podania sťažnosti prokurátorom proti rozhodnutiu o prepustení z väzby opierajúcemu sa o dôvod uvedený v § 17 ods. 4 písm. c/ citovaného zákona.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol sťažnosť prokurátora ako neprípustnú podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 22. apríla 2008

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: